

Retorik yapmadan konuya gireceğim. İbranî Tanrı'nın mülk sahibi olması, hüküm verici olması ve kral(Melik) olması O'nun yarattıkları üzerinde hakimiyet ve söz söyleme hakkı vermektedir. Bu bakımdan şunu demeliyiz ki Tanrı'nın ağzından çıkan söz ahlakî iyi, epistemolojik doğru ve ontolojik gerçektir... Bu konu üzerinde daha ayrıntılı bilgi için ilahî buyruk teorilerine bakılabilir. Lakin bugün burada bu teorinin doğru olduğu postulatı ile hareket edip, İlahî Olan'ın evvelinde kötü olarak veyahud iyi olarak atfettiği bir eylemi veya yukarıdaki alanlarda belirlediği bir hükmü sonrasında buna ters birşey bildirebilir mi olacaktır. Şu postulatı da kabul etmeliyiz ki İlahî Olan, kendi doğasını değiştiremez. Bu akaid doğrultusunda şöyle bir cevap verilebilir; İlahî Olan, İbrahim'e kendi oğlu İshak'ı kurban etmesini buyurduğu zaman veya diğer insanlara öldürme buyruğunu verdiği zaman kendi koyduğu "İnsan öldürme!" hükmüyle çelişkiye mi düşer? Bu yanlış efkarın sebab-i ilkesi şudur ki biz Tanrı'yı insanmış gibi algılıyor, O'nu bir değişim/evrim sürecindeymiş gibi algılıyoruz. Bu kitabullah'ın kendisi ve Aklî delillerden ötürü reddi elzem olan bir ilkedir. Ancak İlahî Olan, değişmeyen zamansızlık boyunca durağan kalan olan dolayısıyla (zamandan söz edemesek de) sürekli yaratma ve sudur eylemini sürdüren bir Akılsal idir.

Soruya dönecek olursak: Tanrı evvelinde verdiği hüküm sonrasında o hükme ters bir şey söylediği takdirde bu çelişki midir? Burada gözden kaçırılan husus O'nun ağzından çıkan şeylerin mantık akaidini ve kendi doğası harici tüm şeye kadir olmasının unutulmasıdır. RAB, bu buyruk ile(sözde çelişki) aslında bir çelişki değil nesh ve yeni hüküm veya İbrahim örneğinde olduğu gibi özel hüküm vermektedir. Eğer Tanrı, güneş batıdan doğacak demiş ise bu batı diye adlandırdığımız yönün artık doğu olduğu sonucunu doğuracağı gibi Tanrı, evvelinde kötü olarak atfettiği bir eylemi emr ediyorsa bu o eylemin artık(Emirden sonra) hak olduğunu bizlere gösterir. Bu beş yaşındaki bir çocuğun bilebileceği bilgiden yoksun olan ve hatırlatıldığı takdirde ise alaya vuran kâfirler içindir.